

Det nye ungdomsoprør

Aktuel kommentar ved Asger Lorentsen 30.10.2011

Den rigeste procent er blevet for grådig

De bevægelser de bl.a. går under navne som "Occupy Wall Street" og "99%" har i disse uger bredt sig til over 1000 byer i mange vestlige lande. Teltlejre slås op i nogle af byerne, den store mediedækning skaber stor opmærksomhed om fænomenet og flere og flere politikere spørger de demonstrerende: "Hvad er det I vil?" Eller de siger: "Vi har jo demokrati, så hvorfor gør I ikke blot jeres indflydelse gældende gennem de politiske partier? Hvad er da de hyppigste svar vi får fra de mest velformulerede deltagere i bevægelsen?"

- Samfundet har mistet sin sammenhængskraft, for der er nogle få, der har sat sig på pengemagten og misbrugt det økonomiske system til at dominere over samfundsøkonomien og politikerne. Den ene procent af befolkningen har fået de 99% til at arbejde for sig.
- Den store del af befolkningen – dvs inkl. middelklassen – har ikke fået indkomstfremgang i de sidste 20 år eller er ligefrem blevet fattigere til trods for at samfundet som helhed er blevet rigere.
- Når der er økonomisk krise, viser det sig at spekulanter, bankfolk og storkapitalister klarer sig godt, til trods for at det er dem, der har fremkaldt krisen ved spekulationer i inflation og kortsigtede kapitalgevinster. Regningen er givet videre til den brede befolkning gennem statsstøtte til banker, forhøjede renter på lån, når bankerne skal konsolidere sig igen, og en voksende arbejdsløshed.
- Det er dybt uetisk at finans-folk kan give sig selv tårnhøje gager, selv når de ødelægger samfundsøkonomien.
- Der er noget fundamentalt galt i den økonomiske model, når almindelige mennesker fængsles i gældsældere og høj husleje. Der er nogle få som tjener så meget på renterne, at det er uetisk og at det er skadeligt for samfundsøkonomien.
- Den ene procent der ejer mest har afsløret, at de ikke er solidariske med deres lands befolkning, men i stedet er så grådige, at de forbryder sig mod samfundskontrakten mellem de forskellige lag i befolkningen. Og almindelige mennesker kan ikke længere arbejde sig op gennem hårdt arbejde.
- Politikerne viser sig ikke at have magt til eller ønske om at begrænse spekulanternes magt, regulere økonomien og genoprette samfundskontrakten. Og i lande som USA kan man næsten ikke vælges som toppolitiker, med mindre man indordner sig under at lade kampagnen finansieres af storkapitalen.

Oprør fra hjertet

Bag disse udsagn gemmer sig et nogle grundlæggende menneskelige værdier, der kan udtrykkes således:

- Samfundet er blevet en økonomisk maskine, hvor økonomiske mekanismer dominerer over mennesket. Det skal være vore hjertes, vor bevidsthed og vore værdier, der skal bestemme over økonomien og ikke omvendt.
- I et velstående land skal alle kunne leve et godt liv uden at trælde for mennesker, der manipulerer med rente og kurser, og som ønsker fattigdom for at kunne presse lønningerne.
- I et velstående land skal man kunne klare huslejer og almindelige fornødenheder uden behov for 2 jobs.
- Politikerne skal hjælpe befolkningen og ikke spekulanterne.
- Menneskelig trivsel må være nummer 1, og dem, der ikke ønsker trivsel for andre i samfundet, skal miste deres dominans.
- Samfundet skal bygge på søster-broderskab, fællesskab og gensidighed.
- Almindelig politik kommer til at handle om at have eller genvinde magten, så fornyelse må ske som en folkebevægelse: De fleste mennesker må kunne forenes i et krav om ikke at narres af den rigeste ene procent af befolkningen og af et krav om at have ordentlige levevilkår, så alle kan trives.

Ungdomsoprør og menneskehedens 1. indvielse

Hvis vi analyserer oprøret fra hjertet, opdager vi store og væsentlige sammenhænge med hele menneskehedens 1. indvielse:

1. Den 1. indvielse skaber en underliggende strøm af opgør med materialismen, så bevidsthed bliver vigtigere end ting og økonomi.
2. Den 1. indvielse i menneskeheden vil give den brede menneskehed kontrol over økonomien

3. Den 1. indvielses indstrømning stimulerer trivsel og broder-søsterskab

Vi har længe ventet på at "den nye generation af unge" eller indigo-generationen" eller "de gyldne børn" skal vise sig og hjælpe med at skabe et nyt samfund baseret på universelle værdier og broder-søsterskab. Men i stort omfang har vi set de sidste årtiers unge blive passive, optaget af selv-realisering, optaget af selv at gøre karriere eller optaget af rusmidler.

Nu ser vi en bevægelse, hvis talsmænd/kvinder er mellem 20 og 40 år, og som får næring fra den 1. indvielses strøm og fra samme sociale indignation og ønske om mellem-menneskelig trivsel som det store ungdomsoprør i 1967-70, der i esoteriske kredse ses som en virkning af en særlig stimulering fra både Kristus og Buddha i 1967. Vi ved endnu ikke om det vi oplever i disse uger er en lille bevægelse, der endnu ikke kan samle kraft i massebevidstheden, således som det arabiske forår kunne i lande som Tunis, Libyen og Ægypten. Eller om det er begyndelsen til så stor en strøm af fornyelse, at det økonomiske system for altid vil være ændret, når strømmen har gjort sit arbejde.

Meditation på økonomisk fornyelse

I World Service Intergroup, stimuleret af Gordon Davidson fra Californien, udsendes der nu en opfordring til at meditere på fornyelse af samfundets økonomiske model, så mennesket kommer før økonomien og så økonomisk udnyttelse og undertrykkelse kan høre op. Denne opfordring er hermed givet videre. Lad os sammen skabe en vision for en ny global økonomi, og lad os sende lys til bølgen af vækkelse i de mange byer og i folkebevidstheden. Lad os også være opmærksomme på, at en sådan bølge fordrer så megen momentum i folkebevidstheden, at de større forandringer kan tage tid. Og økonomiske forandringer fordrer så megen ekspertise i økonomiske balancer, at justeringerne antageligt vil foregå gradvist og eksperimenterende.

Barack Obamas valg

Barack Obama har han bevist at han kan være en real-politisk præsident og at han ikke er muslim eller kommunist. Så på den måde har han kunnet holde fast i midtervælgerne. Men kan næppe vinde det næste valg med mindre han får mobiliseret græsrodderne igen, og hans græsrodder er ikke interesseret i en kompromissøgende realpolitik. Hans gamle græsrodder er nu enten desillusionerede eller de er ved at skifte til "det nye ungdomsoprør". Vi ved at der foregår sonderinger mellem hans demokratiske parti og den nye bevægelse, og vi ved at hans plan er igen at mobilisere græsrodderne. Men det store spørgsmål er om han tør stå ved sine værdier op til det næste præsidentvalg i november om et år, at han markerer:

- Den frie kapitalers manipulationer og udnyttelse af den brede befolkning skal stoppes effektivt
- Kapitalgevinster på rente og spekulation skal beskattes højere end arbejdsindkomst
- Indkomsterne herfra skal overføres til en statslig andel af arbejdsløshedsforsikring og sygesikring.

Det ejendommelige er, at de fleste amerikanere utvivlsomt vil få store fordele af sådanne reformer, og alligevel er det hidtil lykkedes for den ene procent at blokere for ethvert skridt i den retning.

Kan et sådant land kaldes et demokrati?

Tør Barack Obama starte en krig mod den ene procents magtbase?

Kan det lykkes for B Obama, hvad ingen præsident før er lykkedes med?

Hvad tør han selv og hvad tør hans parti?

Svarene afhænger af: *Hvor stor er den folkelige bølge mod storkapitalens manipulationer, når han og partiet træffer sit valg?*